

РЕШЕНИЕ

№ 31811

гр. София, 11.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2741** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 73, ал.4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/.

Образувано е във връзка с решение по адм. дело № 8566/2025г. на ВАС, VII отделение, с което е отменено решението по адм. дело № 3903/2025г. по описа на АССГ, образувано по жалба на Министерство на здравеопазването против Решение № РД-02-14-543/18.03.2025г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 (ОПРР), с което е приключено производството по администриране на сигнал за нередност № 2432, регистриран в Регистъра за сигнали и нередности на ГД „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“, Министерство на регионалното развитие и благоустройство на Република България, за извършена нередност във връзка с проведена обществена поръчка по ЗОП от [община] с предмет: „Избор на изпълнител на СМР на обект: „Основен ремонт и обновяване на част от първи етаж на „МБАЛ-Д.“, в УПИ I, кв. 68 по ПУП на [населено място], обл. С.“, съгласно Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP001-9.001-0002. Релевира се, че обжалваното решение е неправилно, незаконосъобразно, издадено в противоречие с материалния закон, по-конкретно в противоречие с изискванията на Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ, приета с ПМС № 57 от 28.03.2017 г. /наричана за по- кратко НАРЕДБАТА/, както и издадено в противоречие с изискванията на ЗОП, при липсата на необходимата обосновка за издаването на индивидуален административен акт /ИАА/ и при съществени нарушения на производствените

правила. Възражава се срещу немотивирани констатации на УО, че Бенефициентът е нарушил конкретните разпоредби на ЗОП, сключвайки договор с участник, който не отговаря на изискванията на възложителя и критериите за подбор. Поддържа се, че Възложителят е сключил договора с участник, който отговаря на изискванията за възложените дейности. Оспорват се по отношение и на трите нередности изводите на УО относно неспазване на принципите по чл. 2 от ЗОП. Изложени са подробни аргументи относно всяка от твърдените нередности. Претендира се отмяна оспорвания акт и присъждане на разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез юрк. С. поддържа жалбата и моли съда да я уважи по съображенията подробно развити в самата жалба. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение и за двете инстанции.

Ответникът-Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014– 2020 г. /ОПРР/, чрез юрк.В., оспорва жалбата като неоснователна. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, III отделение, 7-ми състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе, съобрази следното от фактическа страна:

На основание чл.45, ал.2 ЗУСЕФСУ във връзка с постъпило проектно предложение в ИСУН 2020 с № BG16RFOP001-9.001-0002 „Укрепване капацитета на болничната мрежа за реакция при кризи“, одобрено от Ръководителя на Управляващия орган на ОПРР 2014-2020 г., е сключен Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020, процедура на директно предоставяне № BG16RFOP001-9.001 „Мерки за справяне с пандемията“ № от ИСУН 2020- BG16RFOP001-9.001-0002- C01 № РД-02-37-6/20.05.2022 г., между Министерство на регионалното развитие и благоустройството като УО на ОП „РР“ 2014 – 2020 г., представлявано от Ръководителя на УО, и жалбоподателя Министерство на здравеопазването /БЕНЕФИЦИЕНТ/, по силата на който РУО предоставя на БЕНЕФИЦИЕНТА БФП /100%/ в максимален размер до 97 791 432 лв. по ОПРР 2014-2020г., приоритетна ос 9 „Подкрепа за здравната система за справяне с кризи“.

Във връзка с горното, с Решение № ОП-10 от 02-септември-2022 г. от [община], в качеството на Възложител е открита процедура по възлагане на обществена поръчка публично състезание по ЗОП, с предмет: „Избор на изпълнител на СМР на обект: „Основен ремонт и обновяване на част от първи етаж на „МБАЛ-Д.“, в УПИ I, кв. 68 по ПУП на [населено място], обл. С.“, финансирана със средства по АДФП № BG16RFOP001-9.001-0002.

В резултат на проведена процедура е сключен Договор №Д-444/31.10.2022 г. между [община] /Възложител/ и „ЛИМ СТРОЙ 90“ ЕООД /Изпълнител/, на основание чл.194 ЗОП, вр. чл.112 от ЗОП и въз основа на утвърден протокол от Кмета на [община] за определяне на изпълнител по обява за възлагане на обществена поръчка и с предмет: „Избор на изпълнител на СМР на обект: „Основен ремонт и обновяване на част от първи етаж на „МБАЛ-Д.“, в УПИ I, кв. 68 по ПУП на [населено място], обл. С.“. Съгласно чл.1 от Договора, Възложителят възлага на Изпълнителя, в съответствие с подадената оферта, техническата спецификация, остойностени количествени сметки и в съответствие с изискванията на Възложителя, ЗУТ и свързаните с него подзаконови нормативни актове да изпълни СМР, съгласно обявата за възлагане на обществена поръчка, Техническото и ценово предложение, неразделна част от договора. Стойност на договора- 250 964.75 с ДДС; средства от ЕСИФ- 134 493.54 с ДДС.

На 02.04.2025г. е постъпило Уведомление за нередност № 2071-1/02.04.2025г. във връзка с Договор № 444/31.10.2022г. с изпълнител „ЛИМ СТРОЙ 90“ ЕООД.

Във връзка с регистриран сигнал за нередност № 2432 е извършена проверка от УО на ОП „РР“ по реда на чл. 69 и сл. от ЗУСЕФСУ. В хода на производството на жалбоподателя като бенефициер на помощта е изпратено писмо чрез ИСУН, с което се уведомява за открито производство по администриране на нередност във връзка с горепосочения сигнал. В същото е описана установената фактическа обстановка, формираните въз основа на нея изводи за наличие на нарушения при провеждане на процедурата, представляващи нередност. Посочен е размерът на съответстващата на същите финансова корекция, която предстои да бъде определена – 25 %. Указано е на жалбоподателя, че може да представи обяснения и възражения в двуседмичен срок. Същото е изпратено чрез ИСУН на 24.02.2025 г. и отворено на същата дата.

Постъпило е в администрацията на ответника възражение вх. № 99-00-6-114/13.03.2025 г. от бенефициента, с което се оспорват констатациите в уведомлението за открита процедура по сигнал за нередност /л.30 и сл./. Същите са приети от административния орган за неоснователни.

С обжалваното в настоящото производство Решение № РД-02-14-543/18.03.2025г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 (ОПРР), на основание чл.73, ал.1, вр. чл.69, ал.1 от ЗУСЕФСУ, чл.70, ал.1, т.9 от ЗУСЕФСУ, както и чл.143, параграф 2 и чл.2, параграф 36 от Регламент /ЕС/ №1303/2013 и след разгледан сигнал за нередност с регистрационен номер №2432, регистриран в Регистъра на сигнали и нередности, е постановено:Приключва сигнал № 2432, регистриран в Регистъра на сигнали и нередности в Главна дирекция „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“, Министерство на регионалното развитие и благоустройството на Република България, във връзка с установени нарушения при възлагане на обществена поръчка публично състезание по ЗОП, с предмет: „Избор на изпълнител на СМР на обект: „Основен ремонт и обновяване на част от първи етаж на „МБАЛ-Д.“, в УПИ I, кв. 68 по ПУП на [населено място], обл. С.“, финансирана със средства по АДФП № BG16RFOP001-9.001-0002-C02. Поръчката е открита с Решение № ОП-10 от 02-септември-2022 г. Сигналят със съмнение за нередност се приключва с:

1. Установяване на нередност на бенефициента – Министерство на здравеопазването, по:

- т. 11, б. „а“ „Използване на основания за отстраняване, критерии за подбор, критерии за възлагане, или условия за изпълнение на поръчката, или технически спецификации, които не са дискриминационни по смисъла на т. 10 от настоящото приложение, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците.“, от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (Наредбата), приета с ПМС № 57 от 28 март 2017 г. – за всяко от нарушенията по т. 1, т. 2.1 и т. 2.2. от настоящото решение;

- т. 14 от Раздел II към Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата приета с ПМС № 57 от 28 март 2017 г. - „Критериите за подбор, техническите спецификации, основанията за отстраняване или други условия в документацията са променени след отваряне на офертите или са приложени неправилно“-за нарушението по т.3 от настоящето решение.

2. Установяване на извършени нарушения, допуснати от бенефициента – Министерство на здравеопазването, както следва:

- чл. 48, ал. 2 ЗОП и чл. 2, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗОП – за нарушението по т. 1.;
- чл. 63, ал. 1, т. 5 във връзка с чл. 59, ал. 2 и чл. 2, ал. 2 от ЗОП – за всяко от нарушенията по т. 2.1. и т. 2.2.;
- чл. 112, ал.1, т.2 във вр.чл. 64, ал.1, т. 6 от ЗОП – за нарушението по т. 3.

3. Определяне на финансова корекция на бенефициента– Министерство на здравеопазването, изчислена по пропорционален подход, в размер на 33 611,82 лв. с ДДС, представляваща 25% от безвъзмездната финансова помощ по договор № Д-444 от 31.10.2022 г. с изпълнител ЛИМ СТРОЙ 90 ЕООД, [населено място], която следва да не се верифицира при процедиране на последващи искания за плащане.

По делото са приобщени писмените доказателства, част от административната преписка по издаване на оспорваното решение на ръководителя на УО по ОП „РР“.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 АПК, от лице с правен интерес– адресат на акта, който е утежняващ и подлежи на съдебен контрол съгласно чл. 73, ал. 4 от ЗУСЕФСУ, поради което същата е процесуално допустима.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Във връзка с приложимите правни норми следва да се уточни следното:

Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) е изменен и допълнен със Закон за изменение и допълнение (ЗИД) на ЗУСЕСИФ, обнародван в ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г. С разпоредбата на § 1 от ЗИД на ЗУСЕСИФ наименованието на закона се изменя така: „Закон за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление“.

Съгласно разпоредбата на § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ до приключването на програмите за програмен период 2014 – 2020 г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ), разпоредбите на ЗУСЕСИФ, отменени или изменени с този закон, запазват своето действие по отношение на управлението на средствата от ЕСИФ, както и по отношение на изпълнението и контрола на тези програми. Текстът на § 71, ал.1 предвижда в срок до 6 месеца от влизането в сила на ЗИД на ЗУСЕСИФ Министерският съвет и министърът на финансите да приемат или приведат в съответствие с него нормативните актове по прилагането на ЗУСЕФСУ. Според нормата на ал. 2 от с.з. приетите от Министерския съвет и министъра на финансите нормативни актове до влизането в сила на този закон запазват своето действие по отношение на програмен период 2014 – 2020 г. Нормите на ЗУСЕФСУ, приложими в настоящото съдебно производство, са в относимата редакция на закона към момента на издаване на административния акт – ДВ. бр.102 от 23 декември 2022 г, на основание чл. 142, ал. 1 от АПК.

Съгласно чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. второ от ЗУСЕФСУ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган или оправомощено от него лице.

В случая оспорваното решение е издадено от зам. - министъра на регионалното развитие и благоустройството оправомощена със Заповед №РД-02-14-109/22.01.2025г. (лист 11 от делото). Съгласно чл. 5, ал. 1, т. 10 от Устройствения правилник на МРРБ министърът организира, координира и контролира дейността на управляващия орган на Оперативна програма „Регионално развитие“ 2007- 2013 г. и на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014- 2020 г.,

съгласува и определя състава на Комитета за наблюдение на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г. и Тематичната работна група за разработване на Оперативна програма „Развитие на регионите“ 2021- 2027 г. На основание чл. 28, ал. 1, т. 2 от същия Главна дирекция „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“ изпълнява функциите на управляващ орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г. и всички произтичащи от това задължения и отговорности съгласно регламентите на Европейския съюз и Структурните и инвестиционните фондове. Главна дирекция „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“ е в администрацията на министъра на РРБ, който е ръководител на същата, следователно и ръководител на УО на ОП.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма– чл. 59, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ. От формална страна са посочени фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, както по отношение на основанията, така и по отношение на размера на финансовата корекция.

Съгласно чл. 73, ал. 2 ЗУСЕФСУ преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция ръководителят на Управляващия орган е длъжен да осигури възможност на бенефициера да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, писмени възражения по основателността и размера на корекцията. В чл. 73, ал. 3 ЗУСЕФСУ е предвидено, че решението по ал. 1 се издава в едномесечен срок от представянето на възраженията по ал. 2, като в неговите мотиви се обсъждат представените от бенефициента доказателства и направените от него възражения. В настоящия случай не се спори, че изискването на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ е спазено. Представени са възражения от страна на жалбоподателя, които са обсъдени от органа. С оглед изложеното съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма.

Съгласно чл. 143, пар. 2 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общо приложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета, Държавите-членки извършват необходимите финансови корекции във връзка с отделните или системни нередности, установени в операциите или в оперативните програми. Финансовите корекции се изразяват в отмяната на всички или на част от публичния принос за дадена операция или оперативна програма. Държавите-членки вземат предвид характера и сериозността на нередностите и финансовата загуба за фондовете или за ЕФМДР и прилага пропорционална корекция. Финансовите корекции се вписват в счетоводните отчети от управляващия орган за счетоводната година, през която е взето решението за отмяна.

Дефиницията за нередност е дадена в чл. 2, т. 36 от цитирания Регламент, според която това е всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза.

Разпоредбата на чл. 2, т. 37, определя като „икономически оператор“ всяко физическо или юридическо лице или друг субект, които участват в изпълнението на помощта от европейските структурни и инвестиционни фондове, с изключение на държава-членка, която упражнява правомощията си като публичен орган. Доколкото в случая жалбоподателят Министерство на здравеопазването, работи -

участва като бенефициер в изпълнението на помощта от Европейските структурни и инвестиционни фондове, същият несъмнено се явява икономически оператор, който може да бъде субект на извършена нередност по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент 1303/2013 г. В този смисъл първият елемент от фактическия състав на „нередността“ е налице.

Вторият елемент е действие или бездействие, което води до нарушаване на правото на Европейския съюз или на националното право, свързано с неговото прилагане, а третият елемент от фактическия състав на „нередността“, се изразява в настъпила вреда за общия бюджет на Европейския съюз или такава, която би могла да настъпи. Необходимо е да е налице и причинна връзка между извършеното нарушение /с действие или бездействие от стопанския субект– т.нар. икономически оператор/ и настъпването на вредата респ. такава вреда, която би могла да настъпи. Фактическият състав на „нередността“ следва да бъде доказан и обоснован от административния орган, в проведеното административно производство, по определяне и налагане на финансовата корекция. Наличието на нарушение не е достатъчно за определяне на финансова корекция, необходимо е да е изпълнен целият фактически състав на „нередност“ по смисъла на цитирания Регламент, за да може да бъде определена финансова корекция.

В тежест на административния орган е с оглед на чл. 170, ал. 1 от АПК да докаже, че има нарушения на правото на ЕС или националното законодателство, извършени от бенефициера по проведената обществена поръчка.

Материалната законосъобразност на акта за определяне и налагане на финансова корекция се свързва с проверка налице ли е соченото от органа основание за налагането ѝ, правилно ли е определен размерът при прилагане на пропорционалния метод и налице ли са пречки за настъпване на разпоредените последици.

Основните аргументи за незаконосъобразност на обжалваното решение са свързани с твърдението, че оспореното решение е издадено в противоречие с процесуалните правила, тъй като видно от мотивите на същото, административният орган се позовава на чл. 173, ал. 2 от АПК относно издаването му, който нормативен текст според жалбоподателя е неприложим.

В жалбата се сочи, че неправилно в оспореното в настоящото производство решение, административният орган е приел, че с отмяната на първият акт (решение № РД-02-14-513/19.04.2024г. на РУО) с решение № 20077/15.10.2024 година на Административен съд – София-град по адм.д. № 4857/2024 година, потвърдено с решение Решение № 1773 от 20.02.2025 г. по адм. д. № 11491/2024 г. на ВАС, автоматична последица е именно приложението на чл. 173, ал. 2 от АПК.

Съдът намира за неоснователни релевираните в тази насока възражения, като счита, че наличието на предходна проверка, приключила с решение за налагане на финансова корекция, което е отменено от съда, не изключва възможността за извършване на повторна проверка, при която ако бъде установено нарушение при възлагането на същата обществена поръчка, което нарушение се квалифицира

като нередност по приложимото право, няма пречка да бъде издаден нов акт по чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ за определяне на финансова корекция за това нарушение. Единствените законово предвидени ограничения по чл. 71, ал. 3 и 4 от ЗУСЕФСУ са свързани с изискванията за едно и също нарушение на националното право, съответно за една и съща нередност, да бъде определена само веднъж финансова корекция и общият размер на финансовите корекции по проекта да не надвишава размера на реално предоставената финансова подкрепа по него. В случая тези ограничения не са нарушени, тъй като с отмяната на предходното решение се заличават с обратна сила всички негови последици, като се счита, че не е съществувало волеизявление с подобно съдържание. В този смисъл необоснован е и доводът за нарушение на чл. 173, ал.2 АПК. След постановяването на окончателния съдебен акт РУО е образувал ново производство, каквото правомощие има с оглед предписанието на чл. 4, ал. 1 от Наредбата за администриране на нередности по Европейските структурни и инвестиционни фондове, приета с ПМС № 173 от 13.07.2016 г., респективно органът разполага с възможност да постанови акт за определяне на финансова корекция, стига това да е в рамките на предвидения за целта давностен срок, който в случая е спазен.

Предвид горното съдът приема, че процесното решение е валиден акт, издаден в надлежна форма, при липса на съществени нарушения на процедурните правила. По отношение на съответствието на решението с материалния закон, съдът намира следното:

Материалната законосъобразност на акта за определяне на финансова корекция се свързва с преценката дали е възприетото от Ръководителя на УО основание за налагането ѝ, съответно правилно ли е определен размерът на финансовата корекция.

В настоящия случай страните не спорят относно установената с решението фактическа обстановка. Спорът е изцяло по правилното приложение на материалния закон и се свежда до отговор на въпроса дали в конкретния случай са налице всички материално правни предпоставки за извършване на финансовата корекция. Изцяло в тежест на ответника е да установи наличието на правните основания за постановяването на финансовата мярка по обжалваното решение по силата на чл. 170 от АПК. Финансовата корекция се определя като отмяна на целия или част от публичния принос за дадена операция или оперативна програма съобразно чл. 143, ал. 2 от Регламент 1303/2013 г. Посочената корекция се налага едва след като е констатирана от управляващия орган нередност. Съгласно разпоредбата на чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския съюз и на Съвета "нередност" означава всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета

на Съюза.

Видно от съдържанието на нормата на чл. 2, т. 36 от Регламент 1303/2013 г., същата изисква наличието на три предпоставки, които следва да бъдат осъществени и доказани, за да е налице нередност, а именно: 1. нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба; 2. това нарушение да произтича от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове; 3. нарушението да има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляването на неправомерен разход.

Няма спор, че като страна по АДПБФП оспорващият има качеството на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове.

Според изложеното в жалбата, възложител на обществената поръчка е [община], съгласно чл. 5, ал. 2, т. 14 ЗОП. Поради това бенефициерът, а именно Министерство на здравеопазването, не бил извършил нито една от нередностите, за които са му наложени финансови корекции. В този смисъл се оспорва становището на РУО, че адресат на акта следва да е бенефициерът. Оттам се прави и изводът, че оспореното решение на РУО нарушавало материалния закон, видно от твърденията в жалбата.

Настоящият състав намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя, че незаконосъобразно ФК е наложена на министерството, след като същото не е възложител по процесната обществена поръчка, а [община].

В решение от 6 март 2025 година по съединени дела С-471/23 и С-477/23, СЕС е приел, че чл. 2, т. 36 и т. 37 Регламент № 1303/2013, изменен с Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046), трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, според която адресат на решение за определяне на финансова корекция за нарушение на правилата при възлагане на обществени поръчки може да бъде икономически оператор, различен от извършилия нарушението, а също така допуска отговорността за тази финансова корекция да бъде солидарна, да може да се разпредели договорно между този икономически оператор и извършилия нарушението, или посочената отговорност да се носи от последния, стига финансово отговорните икономически оператори да са могли да знаят, че в случай на нередност при изпълнението на разглеждания проект те ще отговарят по този начин за финансовата корекция пред съответния управляващ орган. В случая, финансовата корекция правилно е определена на МЗ в качеството му на икономически оператор, участващ в прилагането на Европейските структурни и

инвестиционни фондове, като бенефициер по договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ за изпълнението на проект, подкрепян от Европейския фонд за регионално развитие чрез Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020. В чл. 6, ал. 2 от Общите условия/л.105 и сл./ към АДФП е посочено, че бенефициерът е отговорен пред УО на ОПРР за действията на партньорите и външните изпълнители при изпълнение на проекта/бюджетната линия (финансовия план) чрез поемане за собствена сметка на всички рискове, включително недопустими разходи и финансови корекции, за сметка на безвъзмездната финансова помощ от бюджета на проекта/бюджетната линия (финансовия план).

Съгласно чл. 29, ал. 1 от приложения по делото АДПБФП № РД-02-37-6/20.05.2022 г. в случай на установяване на нередност при изпълнение на договора и неговите приложения, УО коригира финансово бюджета на проекта, като прилага финансова корекция в процент или конкретна сума пари върху стойността на реално извършените и допустими за верификация разходи по проекта. В чл. 31, ал. 1 от Общите условия към АДПБФП изрично и недвусмислено е записано, че отговорност по този Договор носи единствено и само Министерство на здравеопазването (бенефициерът), включително чрез неверифициране на разходи или налагане на финансови корекции върху бюджета на проекта/бюджетната линия (финансовия план), прекратяване или разваляне на настоящия Договор. Видно от чл. 6, ал. 2 от Общите условия към Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № РД-02-37-6/20.05.2022 г., бенефициентът е отговорен пред УО на ОПРР за действията на партньорите и външни изпълнители на проектно/бюджетната линия, чрез поемане за собствена сметка на всички рискове, включително недопустими разходи и финансови корекции, за сметка на безвъзмездната финансова помощ от бюджета на проекта/бюджетната линия. В тази връзка законосъобразно финансовата корекция е насочена към бенефициера, а не към партньора – [община]. Съгласно чл. 39, ал. 1 от ДБФП бенефициентът е длъжен да сключи договори за възлагане на обществени поръчки с изпълнителите по проекта в срок до 12 месеца от влизане в сила на договора. По арг. от чл. 2.6 от договора бенефициентът е длъжен да изпълни дейностите точно, пълно, качествено, в срок и на своя собствена отговорност , в съответствие с одобреното проектно предложение и приложенията към него , при спазване на приложимото право на Съюза и българското законодателство. Обстоятелството, че не бенефициентът е провел обществената поръчка, респ. сключил договора с изпълнителя е изцяло ирелевантно, тъй като договореностите между [община] и МЗ са обект на друго споразумение, в което РУО на ОПРР не участва и не биха могли да го обвържат. По тези съображения неоснователни се явяват възраженията на жалбоподателя, че незаконосъобразно спрямо него е наложена финансовата корекция, а не спрямо [община], която е възложител по процесната обществена поръчка. Както основателно ответника възразява в случая не е налице връзка между УО и партньорите, която да обуславя ангажирането на

тяхната отговорност.

С оглед горното съдът приема, че МЗ има качеството икономически оператор, който участва в прилагането на Европейските структурни и инвестиционни фондове, тъй като е страна по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ от Европейските структурни и инвестиционни фондове, който се отнася до реализирането на конкретен проект. Следователно налице е първият елемент от фактическия състав на нередността.

Спорът по делото е осъществило ли е с действията си министерството - бенефициер нарушение на правото на Съюза или на свързаното с него национално право, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза, т. е. спорни са вторият и третият елемент от фактическия състав на нередността.

Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление е изменена и допълнена с Постановление № 248 от 05.07.2024 г. на Министерски съвет обн. в ДВ, бр. 59 от 2024 г. С разпоредбата на § 1 от ПМС № 248 от 05.07.2024 г. в наименованието на наредбата думите „Европейски структурни и инвестиционни фондове“ се заменят с "Европейските фондове при споделено управление".

Съгласно разпоредбата на § 13 от Преходните разпоредби към ПМС № 248 от 05.07.2024 г. до приключването на програмите за програмен период 2014 - 2020 г., съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, Оперативната програма за храни и/или основно материално подпомагане на най-нуждаещите се лица, програмите за европейско териториално сътрудничество, в които Република България участва за периода 2014 - 2020, Обща програма "Солидарност и управление на миграционните потоци", фонд "Убежище, миграция и интеграция", фонд "Вътрешна сигурност" и Резерва за приспособяване във връзка с последиците от Брексит, разпоредбите на наредбата, отменени или изменени с това постановление, запазват своето действие по отношение на изпълнението, управлението и контрола на тези програми, с изключение на § 8 и 11, които се прилагат за производствата по определяне на финансови корекции по тези програми, започнали след влизането в сила на това постановление.

Видно от изложеното по отношение процесния спор са приложими разпоредбите на наредбата действали преди влизането в сила на ПМС № 248 от 05.07.2024 г., доколкото същият се отнася до законосъобразността на административен акт издаден по програмите за европейско териториално сътрудничество от програмен период 2014-2020 г., проверката по който е започнала преди влизане на пар.11 от ПМС № 248 от 05.07.2024 г. в сила.

С оглед задължителните указания, дадени с Решение № 2305/27.02.2026г г. по адм. д. № 8566/2025 г. по описа на ВАС, настоящият съдебен състав дължи самостоятелна преценка на законосъобразността на оспорения акт по всяка от петте му точки чрез обсъждане поотделно на относимите факти, доказателства и

приложимите правни норми.

I. По т. 1 от оспорения акт - ограничителни технически спецификации- нарушение по чл. 48, ал. 2 ЗОП и чл. 2, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗОП, е установено, че като част от документацията по обществената поръчка Възложителят е одобрил Техническа спецификация и количествени сметки по съответните проектни части. За част "Вик" е поставил изискване за съответствие на предлаганите материали с конкретни стандарти за качество съгласно системата БДС EN, както следва: "Избраните продукти за канализационна система трябва да отговарят на следните стандарти: БДС EN 1451-1; БДС EN 12056-1,2; БДС EN 13501-1; БДС EN 1366-3; БДС EN 14366; БДС EN 1277."

Ръководителят на УО е констатирал, че Възложителят не е предвидил възможността участниците да предложат еквивалент на посочените стандарти, съставляващо нарушение на чл. 48, ал. 2 от ЗОП, съгласно който всяко посочване на стандарт, спецификация, техническа оценка, техническо одобрение или технически еталон по ал. 1, т. 2 следва да е допълнено с думите „или еквивалентно/и". Според РУО с това, Възложителят необосновано е ограничил възможността за участие на лица, които могат да осигурят изпълнението на поръчката с еквивалентни стандарти в нарушение на чл. 48, ал. 2 от ЗОП във вр. чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 и ал. 2 от ЗОП. Нарушението е съществено поради потенциален финансов ефект.

Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 от ЗОП обществените поръчки се възлагат в съответствие с принципите на Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и по-специално тези за свободно движение на стоки, свобода на установяване и свобода на предоставяне на услуги и взаимно признаване, както и с произтичащите от тях принципи на: 1. равнопоставеност и недопускане на дискриминация; 2. свободна конкуренция; 3. пропорционалност; 4. публичност и прозрачност.

Нормата на чл. 2, ал. 2 ЗОП съдържа забрана при възлагането на обществени поръчки възложителите да ограничават конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки и които не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка.

Съгласно чл.48, ал.2 ЗОП (Изм. – ДВ, бр. 86 от 2018 г., в сила от 1.03.2019 г.) Всяко посочване на стандарт, спецификация, техническа оценка или техническо одобрение по ал. 1, т. 2 следва да е допълнено с думите "или еквивалентно/и". Според ал.1, т.2 на чл.48 ЗОП Възложителят определя техническите спецификации съобразно изискванията на приложимите нормативни актове в съответната област, чрез посочване в следния ред на: а) български стандарти, които въвеждат европейски стандарти; б) европейски технически оценки; в) общи технически спецификации; г) международни стандарти; д) други стандартизационни документи, установени от европейски органи по стандартизация, или когато няма такива– чрез български стандарти, български

технически одобрения или български технически спецификации, отнасящи се до проектирането, метода на изчисление и изпълнение на строителството, както и до използването на стоките.

Според чл. 49, ал. 1 от ЗОП, техническите спецификации трябва да осигуряват равен достъп на кандидатите или участниците до процедурата за възлагане на обществената поръчка и да не създават необосновани пречки пред възлагането на обществената поръчка в условията на конкуренция.

В § 2, т. 54 от ДР ЗОП са посочени "Технически спецификации": а) при обществени поръчки за строителство– всички технически предписания, които се съдържат, по-специално, в документацията за обществената поръчка, определящи изискваните характеристики на материалите, стоките или консумативите, така че да отговарят на предвидената от възложителя употреба; тези характеристики трябва да включват ниво на изпълнение спрямо изискванията за опазване на околната среда и климата, проектиране, което да отговаря на всички изисквания (включително достъп за хора с увреждания) и оценяване на съответствието, работни характеристики, безопасност или размери, включително процедурите относно осигуряването на качеството, терминология, символи, изпитване и методи на изпитване, опаковане, маркиране и етикетиране, инструкции за употреба и производствени процеси и методи на всеки етап от жизнения цикъл на строителните работи; характеристиките включват и правила за проектиране и ценообразуване, условия за изпитване, инспекция и приемане на строителство и методи или технологии на строителство, както и всички други технически условия, които възложителят може да наложи съгласно общи или специални нормативни актове по отношение на завършено строителство и материалите или частите, включени в него.

Несъмнено, законодателят е предоставил възможност на възложителя свободно да определя условията и изискванията към кандидатите, които смята, че ще му гарантират точно изпълнение на поръчката при съобразяване спецификата на нейния предмет и неговите потребности, но при зачитане на основните принципи на чл. 2 ЗОП и при спазване на забраната условията или изискванията да не дават предимство на даден кандидат или необосновано да ограничават участието на лица. Следователно тази възможност не е неограничена, а напротив, обвързана е със задължение за достатъчна обоснованост на конкретно въведеното условие. При излизане извън оправданата допустимост на ограничението, въведените условия или изисквания обуславят нарушение на разпоредбата на чл. 2, ал. 2 ЗОП.

Следователно, правилен е извода на административния орган за наличие на осъществено от Възложителя нарушение на чл. 48, ал. 2, във вр. с чл. 2, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗОП. В случая Възложителят ограничително е поставил изискване продуктите да отговарят на точно определени стандарти, без възможност за еквивалент. Разпоредбите на чл. 48, ал. 2 и на чл. 2, ал. 2 от ЗОП са императивни и неспазването им е съществено нарушение /Решение № 437 от 15.01.2024 г. на ВАС по адм. д. № 8072/2023 г., VII о./, поради което в тази му част оспорения акт е

правилен и законосъобразен.

2. Относно установеното нарушение по чл. 63, ал. 1, т. 5 във връзка с чл. 59, ал. 2 и чл. 2, ал. 2 от ЗОП - Ограничителни критерии за подбор-

Съгласно чл.59, ал.2 от ЗОП Възложителите могат да използват спрямо кандидатите или участниците само критериите за подбор по този закон, които са необходими за установяване на възможността им да изпълнят поръчката. Поставените критерии трябва да са съобразени с предмета, стойността, обема и сложността на поръчката. Т.е. условието „само“ сочи на изчерпателност на критериите за подбор по закон, като ЗОП ги свежда до: 1. годността (правоспособността) за упражняване на професионална дейност; 2. икономическото и финансовото състояние; 3. техническите и професионалните способности. Смисълът и целта на нормата на чл. 59, ал. 2 ЗОП се потвърждава и от основната забрана въведена с чл. 2, ал. 2 ЗОП, а именно, че при възлагането на обществени поръчки възложителите нямат право да ограничават конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки и които не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка.

Кои са допустимите по закон критерии за подбор по чл. 59, ал.1 от ЗОП е изчерпателно посочено в чл. 60, чл. 61 и чл. 63 от същия нормативен акт.

Съгласно чл. 63, ал.1 ЗОП Възложителят може да определя критерии, въз основа на които да установява, че кандидатите или участниците разполагат с необходимите човешки и технически ресурси, както и с опит за изпълнение на поръчката при спазване на подходящ стандарт за качество. Възложителят може да изисква от кандидата или участника: т.5 да разполага с персонал и/или с ръководен състав с определена професионална компетентност за изпълнението на поръчката, в случай че изискването не се използва като показател за оценка на офертите. Легалната дефиниция за "професионална компетентност" е дадена в § 2, т. 41 от Допълнителните разпоредби на ЗОП- наличието на знания, получени чрез образование или допълнителна квалификация, и/или на умения, усвоени в процеса на упражняване на определена длъжност или позиция в изпълнение на трудови, служебни или граждански правоотношения.

Приложимият национален ЗОП е законът транспониращ в националното законодателство разпоредбите на Директива 2014/24 на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО, както и на Директива 2009/81/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на процедурите за възлагане на някои поръчки за строителство, доставки и услуги от възлагащи органи или възложители в областта на отбраната и сигурността и за изменение на директиви 2004/17/ЕО и 2004/18/ЕО (ОВ, L 216/76 от 20 август 2009 г.) /пар.3 от ДР на ЗОП/.

В тази връзка националният съд е длъжен да тълкува националното право в светлината на съюзното законодателство, още повече, че независимо от прага на

обществената поръчка, възложителят е публикувал обявлението в официалният вестник на ЕС с посочване на приложимо законодателство – директива 2014/24/ЕС.

Така, в своята практика, в частност Решение от 31 март 2022 година по дело C-195/21, ECLI:EU:C:2022:239, по тълкуване на посочената съюзна директива, Съдът на Европейския съюз /СЕС/ е имал възможността да подчертае, че в съответствие с член 58, параграф 1, втора алинея от директива 2014/24 възлагащият орган може да налага на икономическите оператори като изисквания за участие само критериите, посочени в член 58, параграфи 2, 3 и 4 от Директивата, отнасящи се съответно до годността за упражняване на професионалната дейност, до икономическото и финансовото състояние, както и до техническите и професионалните способности. По-нататък посочените изисквания трябва да са ограничени само до тези, които са необходими, за да се гарантира, че кандидатът или оферентът има както правните и финансовите възможности, така и техническите и професионалните способности да изпълни възлаганата поръчка. Освен това всички тези изисквания трябва да са пропорционални на предмета на поръчката и да са свързани с него.“

Безспорно, както подчертава СЕС в същото решение, при определянето на критериите за подбор възлагащият орган трябва и да спазва основните принципи за възлагането на поръчки, посочени в член 18, параграф 1 от Директива 2014/24. Той следва също така, първо, да третира икономическите оператори при условията на равнопоставеност и без да ги дискриминира, както и да действа по прозрачен и пропорционален начин, второ, да гарантира, че не подготвя поръчката с цел да я изключи от обхвата на тази директива или изкуствено да ограничи конкуренцията, като я подготви с цел да се даде неоправдано предимство на определени икономически оператори или те да се поставят в неизгодно положение.

Така изведената постановка от Съюзната юрисдикция по приложение на Директивата отчита ясно факта, че тъй като възлагащият орган е в състояние най-добре да прецени собствените си нужди, законодателят на Съюза му е предоставил широко право на преценка при определянето на критериите за подбор, както личи по-специално от многократната употреба на глагола „мога“ в член 58 от Директива 2014/24. Така в съответствие с параграф 1 на този член възлагащият орган разполага с известна свобода, за да определи кои изисквания за участие в процедура за възлагане на поръчка счита за пропорционални на предмета на поръчката и свързани с него, и за необходими, за да се гарантира, че кандидатът или оферентът има както правните и финансовите възможности, така и техническите и професионалните способности да изпълни възлаганата поръчка. По-конкретно съгласно параграф 4 от посочения член възлагащият орган преценява свободно изискванията за участие, които от негова гледна точка са необходими, за да се гарантира по-специално изпълнението на поръчката със стандарт за качество, който той счита за подходящ.

В т.51 на цитираното решение, СЕС ясно постановява, че „...при положение че

изискването за квалификация е оправдано от предмета на поръчката, че остава пропорционално на този предмет и отговаря и на другите условия, припомнени в точки 48 и 49 от настоящото решение, член 58 от Директива 2014/24 не може да попречи на възлагащия орган да наложи в обявлението за поръчка това изискване само защото то надхвърля минималното ниво на изискване, установено от националната правна уредба. В това отношение националните юрисдикции са длъжни във възможно най-голяма степен да тълкуват вътрешното си право по начин, съответстващ на правото на Съюза (вж. в този смисъл решения от 24 юни 2019 г., *Poriański*, C-573/17, EU:C:2019:530, т. 57 и от 6 октомври 2021 г., *Sumal*, C-882/19, EU:C:2021:800, т. 70).“

Спорно в тази част е обстоятелството дали въведеното изискване „средно специално образование“ по отношение на двама от ключовите експерти на участниците в процедурата „Специалист по контрол на качеството“ и „Специалиста по безопасност и здраве“ е необходимо/с оглед нормата на чл.59 ал.2 ЗОП/ или обратно – същото е необосновано ограничително спрямо всички останали потенциални участници.

Според РУО на ОПРР, възложителят е формулирал изисквания, които необосновано ограничават участието на лица в процедурата респ. от възложителя са определени критерии за подбор, които не са пропорционални на предмета на поръчката, както следва:

1.За „Специалист по контрол на качеството“, в т. 2 от раздел III.1.3) „Технически и професионални възможности“ от обявлението, Възложителят е поставил изискване, участниците да разполагат със специалист за контрол по качеството, който да е с: „професионална квалификация минимум средно специално образование, притежаващо Удостоверение за преминато обучение за контрол върху качеството на изпълнение на строителството и за контрол на съответствието на строителните продукти със съществените изисквания за безопасност или еквивалентен документ за чуждестранни лица;“.

Според органа, така установеното нормативно изискване за подходящи образование/квалификация не въвежда степенуване или диференциация на образованието (средно или средно специално или висше) и техническата им правоспособност в зависимост от придобити образователно-квалификационна степен и специалност. В относимата в областта нормативна уредба, ограничения на образованието и професионалната квалификация относно заемане на процесната длъжност няма. Позовавайки се на нормативната уредба, се сочи, че изисквания към потенциалните участници в процедурата и то при вписване на строителя в ЦПРС се ограничават до: да има назначено лице по контрола на качеството и приемане на строителните работи, наето по трудово правоотношение; назначеното лице да е с техническа компетентност. Ето защо, поставеното от възложителя изискване за конкретно посочено образование– „средно специално“, необосновано ограничава участието в процедурата на лица, които напр. притежават документ за завършен курс (каквото практиката е наложила) или друг вид документ, който дава възможност за изпълнение на

функциите на контрол на качеството и приемане на строителните работи, но имат напр. средно образование.

2. Аналогично, при поставяне на минимални изисквания спрямо специалиста по безопасност и здраве, в т. 2 от раздел III.1.3) „Технически и професионални възможности“ от обявлението, възложителят е поставил изискване, участниците да разполагат със Специалист безопасност и здраве с „професионална квалификация минимум средно специално образование, да отговаря на изискванията на чл. 5 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, издадена от министъра на труда и социалната политика и министъра на регионалното развитие и благоустройството, обн. ДВ, бр. 37 от 4.05.2004 г., в сила от 5.11.2004 г. и да притежава валидно удостоверение за Длъжностно лице по безопасност и здраве в строителството, съгласно Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд или еквивалентен документ за чуждестранни лица.“

Прието е в оспорвания акт, че липсва в относимата в областта нормативна уредба ограничения на образованието и професионалната квалификация относно заемане на процесната длъжност. Предвид това, поставеното от възложителя изискване за „средно специално образование“ необосновано ограничава участието в процедурата на лица, които притежават документ за завършен курс или друг вид документ, който дава възможност за изпълнение на функциите по безопасност и здраве, но имат средно образование. Предметът на обществената поръчка, определен от самия Възложител в обявлението и документацията са: дейности по извършване на основен ремонт и обновяване на част от сградата на МБАЛ Д., заемаща южната част от първи етаж, на кота $\pm 0,00$. Т.е. предметът не се характеризира с някаква особена сложност при изпълнението, не се констатира никаква специфика на дейностите, изискваща по-специални знания и опит, което съответно не предполага наличие на по-високо квалифициран персонал спрямо нормативно определените изисквания в областта. Не е предвиден и особено голям обем от дейности, което се потвърждава и от индикативния срок за изпълнение на поръчката– възложителят е определил срокът за изпълнение на СМР на обекта да е не по- голям от 120 календарни дни.

Следователно, изискванията на възложителя спрямо специалиста по контрол на качеството и специалиста по безопасност и здраве не са необосновано завишени– доколкото нормата допуска и други лица и с различна от изискуемата квалификация, поради което същите не се явяват и ограничителни за конкуренцията. Още повече, невисоката стойност на обществената поръчка.

В случая предметът на обществената поръчка е свързан със СМР– основен ремонт и обновяване на част от първи етаж на „МБАЛ-Д.“.

Съгласно чл. 73, ал. 1 и чл. 74, ал. 1 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО) според степента училищното образование е основно и

средно, а според подготовката– общо, профилирано и професионално. Съгласно чл. 42 от Закона за висшето образование (ЗВО) системата на висшето образование организира обучение след завършено средно образование и се състои в три образователно-квалификационни степени: бакалавър– осигуряващо широкопрофилна подготовка или специализирана подготовка по професионални направления и специалности, ал. 2; магистър– осигуряващо задълбочена фундаментална подготовка, съчетана с профилиране в определена специалност, ал. 3; доктор– осигуряващо обучение по докторски програми, ал. 4.

Съдът намира, че е несъответно на нормативната уредба тълкуването на органа, че законодателството в областта на строителната дейност поставя неизчерпателно и в условията на алтернативност възможности с оглед установяване съответствието с условията за вписване в ЦПРС. В тази връзка, вписването в ЦПРС е задължително условие за осъществяване на строителна дейност само по отношение на изрично посочените в закона видове и категории строежи, като изискванията към строителя за вписване са дадени в условие на кумулативност, а не алтернативност (чл. 15, ал. 1 ЗКС). Експертът по контрол на качеството е част от технически правоспособния персонал и за него следва на общо основание да бъдат представени документи, доказващи техническата му правоспособност и квалификация – арг. чл. 15, ал. 1, т. 5 вр. ал. 1, т. 4, б. "б" ЗКС; чл. 19, ал. 3, т. 1 ПРВВЦПРС. В тази връзка следва да се посочи, че не е необходимо възложителят изрично да указва какви са функциите на специалиста/експерта, тъй като те произтичат от предмета на поръчката и устройствените (строителни) норми – закони и наложени от добрите практики за изпълнението на този род дейност. Не само законът, но и добрите практики налагат само технически правоспособни лица да осъществяват дейността по контрол върху качеството на изпълнение на строителните работи и вложенията в строежите строителни продукти за съответствие със съществените изисквания в областта. Законът поставя определени минимални изисквания, за да се считат съответните лица за технически правоспособни в областта на строителната и устройствена дейност, съответствието с които се доказва чрез надлежни документи. В тази връзка, поставеното от възложителя изискване, като минимално, следва да гарантира съответствие на предложения от участника специалист/експерт с минималното законодателно изискване за правоспособност в областта, целящо да не се допусне извършване на съответната дейност без необходимата за това квалификация.

В случая, заложеният критерий относно професионалната квалификация "минимум средно специално образование" на посочения експерт не е непропорционален на предмета на поръчката доколкото не се касае за изискване на друга образователна степен, следователно не е необосновано ограничителен. С оглед на горното, доводите на жалбоподателя за неправилност на мотивите на акта на административния орган в тази му част, са основателни.

Да се приеме, че заложеният критерий относно образователно-квалификационната степен на посочения експерт е непропорционален на

предмета на поръчката респ. следователно необосновано ограничителен, означава да се приеме, че изискване за опит съответен на спецификите на поръчката изобщо не е необходим. Посредством това свое виждане, РУО практически приема, че за изпълнение на поръчката е достатъчен какъвто и да било опит, което схващане обаче отива отвъд смисъла на разпоредбата от националното и съюзното законодателство, тъй като отрича една изрично предоставената на възложителя възможност. Тъй като, правилен е изводът на органа за осъществяване на нарушението на чл. 59, ал. 2, във връзка с чл. 63, ал. 1, т. 5 вр. чл. 2, ал. 2 ЗОП, като елемент от фактическия състав на нередността. От изложеното следва, че не е установено соченото от УО нарушение на чл. 59, ал. 2, чл. 2, ал. 2, във връзка с чл. 63, ал. 1, т. 5 и чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОП, досежно специалиста "контрол по качеството" като елемент от фактическия състав на нередността.

Аналогични са и съображенията на съда относно на поставеното от Възложителя изискване за експерта "безопасност и здраве".

Разпоредбата на член 5, ал. 2 от Наредба № 2/2004 г. предвижда координаторите по безопасност и здраве да са правоспособни лица с квалификация, професионален опит и техническа компетентност в областта на проектирането, строителството и безопасното и здравословно изпълнение на СМР, доказани съответно с диплома, лицензи, удостоверения и др.

В тази връзка неправилни са изводите на административния орган, че поставената образователна степен необосновано ограничава участието в процедурата на лица, които например притежават документ за завършен курс или друг вид документ, който дава възможност за изпълнение на функциите по безопасност и здраве, но имат средно образование доколкото Възложителят е определил само минималната образователна степен, което не изключва и представяне на удостоверение/сертификат за завършено обучение/курс.

Следователно неправилен е извода на органа за осъществено нарушение на чл. 59, ал. 2, чл. 2, ал. 2 във връзка с чл. 63, ал. 1, т. 5 и чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОП, поради което оспореният акт в тази му част следва да бъде отменен като неправилен и незаконосъобразен.

III. По констатирано в т. III от акта нарушение - изпълнител, който не отговаря на критериите за подбор, административният орган е посочил за нарушени следни норми: чл. 112, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 64, ал. 1, т. 6 от ЗОП, като установена е нередност е квалифицирана по т. 14, от Раздел II към Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, приета с ПМС № 57 от 28 март 2017 г.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя за незаконосъобразност на оспореното решение, с оглед посочването на нова правна квалификация на нередността по Наредбата, като не е посочено правно основание за установяването на тази нова правна квалификация и прилагането на „изменения на Наредбата за посочване на нередности“

В Решение № 1773/20.02.2025г. постановено по адм.д. № 11491/2025г. по описа на

ВАС отмяната на предходния акт за финансова корекция поради неналичие на фактическия състав на нередността по чл. 70, ал. 1, т. 3 ЗУСЕФСУ, за която органът е определил финансова корекция не е пречка да се издаде нов административен акт, поради което оспореното решение не е нищожно, доколкото между него и предходното такова (решение № РД-02-14-513/19.04.2024г. на Ръководителя на Управляващия орган на ОППР) има само частично съвпадение, тъй като към изписаното от фактическа страна нарушение е била отнесена нова правна квалификация на нередността.

Първо, с отмяна на предходния акт за финансова корекция по същия договор за възлагане на обществена поръчка не се възстановява висящността на административното производство по определяне на финансова корекция. Трайна е съдебната практика, че при отмяна на неблагоприятен административен акт, издаден по инициатива на административния орган, не се възстановява висящността на административното производство и съдът няма правомощие да изпраща преписката за издаване на нов акт. Цитирането на съдебното решение в мотивите на новия административен акт не променя това положение. След отмяната на административния акт е започнато ново производство, за което бенефициерът е уведомен с писмо от 24.02.2025г. и коригиращо уведомление № 2071-1/02.04.2025г. (лист 46 от делото). Второ, към датата на издаване на процесния акт т. 14 е с нова редакция (ДВ, бр. 59 от 2024 г. от 12.07.2024г.), в която изрично е включена нередност и при нарушение на чл. 112, ал. 1 от ЗОП/чл. 11, ал. 1, т. 2 и 3 от ПМС № 160 от 2016 г./чл. 11, ал. 1, т. 2 и 3 от ПМС № 4 от 2024 г., в резултат на което е сключен договор/рамково споразумение с кандидат/участник, който не отговаря на критериите за подбор или други условия на обявената поръчка/процедура за избор с публична покана. Наредбата е изменена и допълнена с Постановление № 248 от 5.07.2024 г. на Министерския съвет, обн. - ДВ, бр. 59 от 12.07.2024 г. За конкретния случай приложима е именно редакцията на т. 14 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 на Наредбата за посочване на нередности след соченото изменение, тъй като настоящото производството е започнато на 24.02.2025г. и съгласно § 13 от Преходните разпоредби на ПМС № 248 от 5.07.2024 г. намира приложение § 11 в редакцията му, изменена с това ПМС – в този смисъл Решение № 7912 от 15.07.2025 г. на ВАС по адм. д. № 4019/2025 г., VII о. Именно с § 11 е извършено последното изменение на Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1.

Съгласно посочената за нарушена в т. III от оспореното решение правна норма на чл. 64, ал. 1, т. 6 от ЗОП, за доказване на техническите и професионалните способности на кандидатите или участниците се представят един или няколко от следните документи, във връзка е поставените изисквания:

т. 6. списък на персонала, който ще изпълнява поръчката, и/или на членовете на ръководния състав, които ще отговарят за изпълнението, както и документи, които доказват професионална компетентност на лицата.

За да обоснове извода си за извършено нарушение, описано в решението за определяне на финансова корекция, органът сочи, че съгласно раздел III.1.3 от

обявлението и т. 2, част „Критерии за подбор“ от документацията за поръчката участниците следва да разполагат с минимум трима експерти: технически ръководител, специалист по контрол на качеството и специалист безопасност и здраве.

Възложителят е изисквал техническият ръководител и посочените експерти да притежават определена професионална компетентност, в това число професионален опит /за техническия ръководител/ при изпълнение на идентични или сходни с предмета на поръчката строежи в минимум един обект.

Минималните изисквания при подаване на офертата се доказват с деклариране на информация в ЕЕДОП.

При подписване на договора избраният изпълнител следва да представи списък на персонала, който ще изпълнява поръчката, и/или на членовете на ръководния състав, които ще отговарят за изпълнението, както и документи, които доказват професионална компетентност на лицата.

При преглед на представените при подписване на договора документи е констатирано от УО, че за експертите в ЕЕДОП е посочена информация за изискуемите от възложителя образование/ квалификация и опит. При подписване на договора е представен „списък на персонала“, в който са посочени същите лица, като тези, предложени в офертата на участника. Но не са представени никакви документи, които да доказват професионална компетентност на Технически ръководител, Специалист по контрол на качеството и Специалист безопасност и здраве, съгласно декларираната в ЕЕДОП от участника информация за професионалната компетентност на тези лица. Въпреки че не са представени документи, които да доказват съответствието с критериите за подбор в частта за професионална компетентност за експертите, е сключен процесния договор с изпълнител.

Разгледани от УО са и допълнително представените от бенефициента документи: Диплома за висше образование на лицето, предложено за технически ръководител на обекта; Удостоверение за длъжностно лице по ЗБУТ– за предложението от изпълнителя специалист безопасност и здраве; Удостоверение по завършен курс по контрол на качеството– за предложението от изпълнителя специалист по контрол на качеството. Приел е, че изброените документи са относими единствено до изискуемите съгласно т. 2, раздел III.1.3) от Обявлението на поръчката образование и квалификация на посочените експерти. Изведен е извод, че установената липса на документи в досието на обществената поръчка поставя под съмнение законосъобразното възлагане изпълнението на договора на единствения класиран участник.

В чл. 121, ал. 1 ЗОП се предвижда, че възложителите създават и поддържат досие за всяка обществена поръчка с цел осигуряване на документална проследимост (одитна пътека) по отношение на всички свои действия и решения, както и на действията на комисиите за възлагане на обществени поръчки, независимо дали поръчките се възлагат с електронни средства. Съдържанието на досието е регламентирано в чл. 121, ал. 2 ЗОП и съгласно посочената разпоредба

досието съдържа всички решения, обявления, документацията и други допълнителни документи, разясненията, поканите, протоколите, окончателните доклади на комисията, офертите или заявленията за участие, доказателства за предприетите действия по чл. 44, ал. 3 - 5, описание на причините, поради които се използват други средства за подаване на документи, различни от електронните при електронното подаване, а в случаите на осъществен предварителен контрол – и становищата на Агенцията по обществени поръчки и мотивите на възложителя за неприетите препоръки. Досието съдържа договора или рамковото споразумение, както и всички документи, свързани с изпълнението и неговото отчитане.

Досието за всяка обществена поръчка освен документите и информацията по чл. 121, ал. 2 ЗОП включва и: документите, представени от определения за изпълнител участник преди сключването на договора (чл. 98, ал. 1, т. 7 ППЗОП).

По аргумент на чл. 112, ал. 1, т. 2 ЗОП възложителят сключва с определения изпълнител договор за обществена поръчка при условие, че при подписване на договора определеният изпълнител представи документи по чл. 58, удостоверяващи липсата на основанията за отстраняване от процедурата, както и документи за съответствието с поставените критерии за подбор, включително за третите лица и подизпълнителите, ако има такива, в противен случай договор не следва да се подписва. По делото безспорно се установи, че преди и при сключване на договора за обществена поръчка участникът не е представил изискуемите от Възложителя документи по чл. 58 ЗОП. Бенефициентът не е представил документи, с които да се удостовери, че посочените в списъка на спечелилия поръчката кандидат лица- технически ръководител, специалист по контрола и качеството и специалист безопасност и здраве, отговарят на поставените от възложителя критерии за подбор. По делото липсват доказателства за минимум 5 години професионален опит в реализацията на инвестиционни проекти в строителството за техническия ръководител, данни за професионалната квалификация на специалиста по контрол на качеството и специалиста по безопасност и здраве (минимум средно специално образование). Следователно, установената липса на документи в досието на обществената поръчка, поставя под съмнение законосъобразното възлагане изпълнението на договора на единствения класиран участник, поради което следва да се приеме, че е налице нарушение на чл. 112, ал. 1, т. 2, вр. чл. 64, ал. 1, т. 6 ЗОП.

Установеното нарушение има негативно финансово влияние и изпълнява предпоставките на нередност. Налице е и нанесена вреда на средствата от ЕСИФ, тъй като нередност е налице и когато се констатира само възможност за нанасяне на вреда на общия бюджет, съгласно чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013.

При тези съображения, съдът приема, че третото нарушение е налице, по отношение, на което е правилен извода на управляващия орган, че представлява нередност по смисъла на ЗУСЕФСУ, която нередност няма пряко финансово измерение и за нея е приложим процентния метод, така както е определен в Наредбата за посочване на нередности.

Доколкото се касае за нарушаване на правилата за възлагане на обществените поръчки и не може да се изключи възможността тези нарушения да имат негативно отражение върху бюджета на Съюза, чрез предоставените с АДФП средства от ЕСИФ, то е осъществен и третият елемент от състава на нередност по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013, а именно – вредата в причинна връзка с нарушението. Правилна е от органа правна квалификация на нередностите по т. 11, б. „б“ и т.14 от Наредбата за посочване на нередности, съответно определеният за тях процент на финансовата корекция. При констатиране повече от едно нарушение, процентът на финансови корекции не се натрупва, съгласно чл. 7 от Наредбата, поради което и е наложена корекция по констатацията по т.11, б.„а“ и т. 14 от приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, за която е предвидена финансова корекция в размер на 25% от разходите по засегнатия договор.

При този изход на спора, ответникът има право на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство по делото за двете инстанции, които съдът определя в размер на 124 евро или по 62 евро за всяка от тях, на осн. чл.143 ал.3 от АПК, във вр. чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Мотивиран от горното, Административен съд София-град, Трето отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на Министерство на здравеопазването, БУЛСТАТ[ЕИК], срещу Решение № РД-02-14-543/18.03.2025г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 (ОПРР), с което е приключено производството по администриране на сигнал за нередност № 2432, регистриран в Регистъра за сигнали и нередности на ГД „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“, Министерство на регионалното развитие и благоустройство на Република България, за извършена нередност във връзка с проведена обществена поръчка по ЗОП от [община] с предмет: „Избор на изпълнител на СМР на обект: „Основен ремонт и обновяване на част от първи етаж на „МБАЛ-Д.“, в УПИ I, кв. 68 по ПУП на [населено място], обл. С.“, съгласно Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP001-9.001-0002.

ОСЪЖДА Министерството на здравеопазването да заплати на Министерството на регионалното развитие и благоустройството сумата от 124.00 /сто двадесет и четири евро/ лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

